

Mutató

A Békéscsabai KIE Csoport és a Békéscsabai Y's Men Klub kiadványa
9. évfolyam 3. szám – 2017.

Érdekes számot tart a kezében az olvasó. Legalábbis annak szántuk.

Ennek kapcsán, azt hiszem, az érdekesség átmeneti. Mikor kitállok valamit, eszembe jut, akkor fellelkesít. Például ilyenek voltak a szakdolgozatok, meg általában a dolgozatok amiket írnom kellett. Mindegyik. Jó témák, izgalmas lehetőségek, alig vártam, hogy elkezdjem. Aztán jött a munka, a források, sokadszori átgondolás. Általában kiderült, hogy nem csak nekem jutott eszembe, illetve az ötlet nem is annyira jó. Végül közeledik a beadási határidő és valahogy be kell fejezni. Sokadik átolvasás után annyit próbálok elérni, hogy nem legyen nagyon semmitmondó és izzadtságsgazú.

Kellő idő után visszaolvasva ismét érdekes lehet, amihez nagyját el kell felejtani. Ilyenkor ismét kissé lelkesebb vagyok, az azóta eszembe meg figyelmembe jutott dolgokkal lenne kedvem kiegészíteni, javítani, átdolgozni. Ami kedv marad. De ez már az utóélet.

Hasonlóan vagyok egy új érdeklődéssel, hobbival vagy problémával. Egy idő után feladat lesz, munka, kevesebb izgalom és rácsodálkozás, sokkal több tanulás, gyakorlás, megértés, automatizmus. Kialakul az otthonosság, biztonság, megszokottság – amivel csökken az érdekesség. Az új dolgok a helyükre kerülnek, ami egyébként kellemes. Ha eljutok idáig.

Merthogy a lustaság talán legjobb ellenszere – már persze a kényszert nem számolva, mint határidő, ígéret stb. – az érdekesség. A megvalósításhoz, eredményhez már olyan dolgok is kellenek, mint kitartás, elköteleződés, felelősségtudat – szóval ez már kevésbé jól hangzó és lelkesítő. Ilyenkor könnyen előkerül valami más érdekesség, vagy simán a lustaság, ami azt súgja, hogy ez nem is olyan érdekes.

Így aztán nem könnyű az érdeklődést fenntartani. Már felkelteni sem, hisz rengeteg konkurens érdekesség lapul mindenütt ugrásra készen. De elérni a hosszabb távú jelenlétet, részvételt, erőfeszítést bármi kapcsán, ez kifejezetten kihívás. Talán akkor van esély, ha rólunk van szó, személyesen érint minket a dolog, akár pozitívan, akár negatívan.

Szeretnénk, ha ez a szám úgy lenne érdekes, hogy személyeset is nyújt, tud valamit mondani minden olvasójának akár magáról, akár a világról.

Engem, téged, minket

Fesztiválon jártam. Angliában. Nagyon régi vágyam volt, hogy Angliában önkéntesként részt vehessek egy rendezvényen. Most idén augusztusban ez össze is jött. Az, hogy az angliai KIE révén juthattam el, az csak külön bónusznak számít. Jonathan Buckleynak köszönhetem mindezt.

A fesztiválról lehetne mélyen szántó és tanulságos tudósítást írni, azonban az újságunk témája az érdekesség, ezért kénytelen vagyok bulvárosra venni írásomat.

A **Greenbelt fesztivált 44. alkalommal** rendezték meg. A hivatalos megnyitó előtt köszöntötték az önkénteseket, külön az újakat, akiknek ez az első fesztiváljuk. Bemutattak egy férfit, aki eddig mindegyik fesztiválon ott volt önkéntesként.

Az idei téma a **közjó, közös érdek** (The Common Good) volt. A jópofa szlogen pedig: ~~me, you, us~~ azaz ~~engem, téged, minket~~. Sok helyen ilyen formában is lehetett találkozni a hétvége üzenetével. A fesztivál műsorfüzetéből megtudtam, hogy az idei témát már jóval korábban eldöntötték, még a Brexit referendum, előrehozott választások, Donald Trump hivatalba lépése előtt. Azóta sokkal megosztottabb lett a társadalom és még inkább érvényes a fesztivál témája.

7 500 résztvevőt vártak a szervezők erre a hétvégére. Az elszállásolás sátrakban történt.

Általában mindenki a saját csapatával, családjával érkezett, profin felszerelve, tapasztalt kempingezőként. Egy elkerített területen volt található a glamping. Ez egy külön kategóriát jelent, a luxus kategóriás táborozókat. Jóval magasabb belépőért, komolyabb szolgáltatások jártak nekik: tágas sátor, luxus berendezések a sátorban. Megjegyzem én nagyon hálás voltam a kölcsön sátorért. Ez egy egy személyes sátor volt, sohasem nem láttam ilyen kicsit korábban. A matracom pont elfért, és még pár cucc.

A helyszín a negyvennégy év alatt változott, de az utóbbi négy évben fesztiválnak a **Boughton House, Kettering** adott otthont. Ez Northamptonhoz van közel, én pedig Southamptonból érkeztem. Ez azért is érdekes, mert Northampton erősen Anglia közepén található. Ez is azt a furcsaságot erősíti, hogy a dél-angolok mindent északnak neveznek, ami Londontól északra található.

Boughton House-t az angol Versailles-nek is nevezik. Rudolf Montagu építette a 17. században, később a Tudor családé lett. 40 hektáros mező veszi körül a hatalmas épületet, melyben több világhíres festmény is található. Hatalmas kiterjedésű gyepterület el az épület

volt csapadék a tábor ideje alatt. A két utolsó napon kifejezetten forróság volt. Ekkor jobban esett a mezítlásos gyaloglás mint a papucsos. A gondosan bekészített bakancsot elő sem vettem, az újonnan vett gumicsizmát talán csak egyszer, a zuhanyzók takarítása miatt.

Igen, voltak zuhanyzók és én a takarító brigádban voltam. Elég népszerű volt a zuhanyzási lehetőség. Persze ez fizetős szolgáltatás, azonban az önkénteseknek ingyenes. Napi kétszer két órában kellett kitakarítanunk a mobil zuhanyzókat, minden egyes ember után fertőtlenítettünk. Összességében nagyon jó volt, bár akadtak technikai és kapacitásbeli

előtt, majd tavak hattyúkkal. Az Orpheus elnevezésű építmény elég különleges. Egy olyan mesterséges mélyedés, „gödör”, aminek az alján egy kis tavacska található, körbe járda vezet le és fel. Mindez pedig befűvesítve, az oldalfalakkal egyetemben. Ezzel szemben egy kis tavon túl ennek majdnem az ellentéte, egy dombocskaszerű találat.

A gyep. Így hívták a Boughton House előtti füves területet, egy nagyon szépen gondozott, óriási területen elhelyezkedőt. Itt napközben mindenféle (elsősorban sportos) tevékenységbe lehetett bekapcsolódni. Egyébként bármerre néztünk csak nagyon szép füves mezők voltak láthatók, nagyon kevés helytől eltekintve az egész helyszínt egy kezdő tappancsos is be tudta volna járni mezítláb és még nagyon sáros se lenne a talpa az illetőnek. Hát én is ez tapasztaltam. Pár csepp esőtől és a reggeli (illetve a már késő este le szálló) harmattól eltekintve egyáltalán nem

gondok, de akkor is nagyon nagy öröme szolgált azoknak, akik igénybe vették. Jó volt látni a felszabadult arcokat, ahogy megtisztultak a zuhanyzás után. Nagyon sok elismerést kaptunk.

Színpadok, események. 14 kiemelt helyszín volt, ahol elsősorban zenei műsort lehetett élvezni, de voltak beszélgetések, egyéb színpadi produkciók is. Ezen kívül nagyon sok egyéb kikapcsolódásra is volt lehetőség: sport, családi program, gyerek program, többféle kaland park, mese olvasás. Az Angol KIE munkatársai a Barlangot üzemeltették. Ez lényegében egy klub, számtalan játék, alkotó tevékenység volt a repertoárjukban. Több, hátrányos helyzetű fiatalot is bevontak a program szervezői.

Istentiszteletek, lelki programok helyszíne egy tó másik oldalán volt fellelhető, távol a hangos zenétől és a forgatag morájától.

Többféle felekezet tartott istentiszteletet itt, sok beszélgetés is zajlott, aktuális kérdésekről.

Éjszaka különleges fény effektekkel festették meg a fákat vagy egy-egy színpadot.

Alkoholt csak kijelölt helyeken lehetett fogyasztani. Az egyik ilyen nagyon népszerű hely volt a Jesus Arms, Jézus karjai. Ez lényegében egy tipikus angol kocsmá volt. Angliában gyakori kocsmái elnevezés az XY's Arms, azaz valakinek a karjairól kapja a nevét a söröző. Ez a pub a nagy színpad mellett volt található. Ez egyik este az utolsó fellépő után a műsorvezető sajnálatát fejezte ki, hogy vége van a koncertnek, de vigasztalásul mondta, hogy Jézus karjai tárva (Jesus Arms is open). Egyébként nagyon sok kulturális és közösségi programnak is helyet adott a pub. Például vasárnap délután nagyon sikeresnek mutatkozott a sör és ének, ahol egyházi énekeket lehetett énekelni sörrel a kézben és az Úr dicsőségére fel lehetett emelni a korsót.

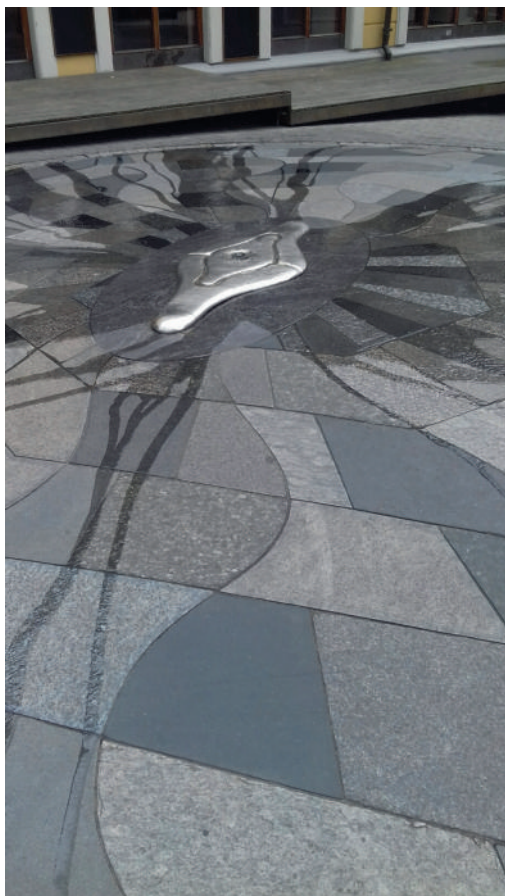
Étkezési lehetőség is nyilván akadt bőven, főként utcai gyors kaják voltak elérhetőek. Az egyik érdekességet a Christian aid szervezet szolgáltatta. Itt nagyon sokféle meleg étel volt kapható, azonban nem volt meg-

szabott árak. A vásárlók adományként adták az ennyivaló ellenértékét, és ennek a nagyságát mindenki maga döntötte el. A helyszínen sok szórakoztató műsor is hallható volt, gondolom ezek is ingyenes felajánlások voltak.

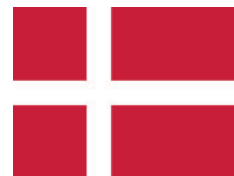
Röviden ennyit tudok megosztani most. Nekem nagyon sok volt a program, elvesztem a kínálatban. Legközelebb már jobban képelem leszek. Egy biztos, a szabadságomat már kiírtam a jövő augusztusra.

sk

Dán érdekességek

Sokat gondolkodtam azon, mit osszak meg veletek, mi is volt számomra érdekes. Nem tudtam kiválasztani mi is volt a legérdekesebb, ezért egy csokorba szedtem őket.

Maga a szó jelentése:

1.Figyelmet vonzó, kíváncsiságot keltő. 2.Igen furcsa.

Nos, amit a nyáron láttam mindkét jelentésnek nagyon is megfelelt.

Dániában, Holstebro városában a szombati városnézésen több dolog is igencsak furcsa volt. Reggel 9 órakor alig voltak az utcán. Idegenvezetőnk a séta során elvitt egy szoborhoz, amit biztonsági berendezés védett, mégpedig úgy, hogy egy zárt üveglappal fedett kis szekrénykébe volt, ami le volt az utca szintje alá süllyesztve. A szobor egy sovány női alakot ábrázolt. Biztonsági őr nyitotta ki a szekrényt egy távirányítóval, amiből aztán kiemelkedett valami szerkentyű segítségével ez a csúnyácska szobor.

Tovább sétálva talákoztunk két olyan térplasztikával, ami a sétáló utca térkövein (vagy között) volt elhelyezve. Az egyik nagyon furcsa volt, egy női nemi szervet formált, amiből időnként víz csordogált. A másik pedig egy kéz. Ezek nem egy helyen, de ugyan azon az útvonalon voltak. Sajnos nem tudtam meg mi célból voltak elhelyezve és mit akartak tudtunkra adni. Az idegenvezető dán Y's-menes férfi volt, őt fordította angolra egy tolmács, aki nő volt. Vagy a szemérmesség vagy a többszöri fordítás miatt az én magyar társam (férfi) nem fordította le nekem.

Aztán számomra az is nagyon érdekes volt, hogy a házakon sehol sem lehetett függönyt látni. A szállásunkon lévő szobákban sem volt függöny. Villanyt nem mertem kapcsolni mert a velem szemben lévő épületből teljesen át lehetett látni. Azt már csak másnap vettem észre, hogy redőny volt az ablakon, de olyan rejtett módon volt felszerelve, hogy egyáltalán nem látszott. Ugyanilyen rejtett volt az ablak kilincse is.

Aztán még az is nagyon furcsa volt, hogy a városon keresztül folyik egy keskeny folyó, ami fölé lakóépületet emeltek, vagyis a folyó két partját nem híd hanem egy épület kötötte össze.

Nos, így visszatekintve elég sok érdekességgel találkoztam ezen az úton.

Gizike

Első Tappancs táborom

Július 19-étől Bakonybélben egy 10 napos tappancs táborban vettem részt.

Ahogy megérkeztünk le kellett venni a cipőnket, mert akkor derült ki, hogy az egy mezítlábos tábor. Előttünk volt a lány sáortábor és ők egy nagy keresztnél adták át nekünk a helyet. Sátrakban aludtunk, minden sátorban hatan. Sátranként volt egy vezető, aki első nap elvitt az erdőbe ismerkedni. Reggel tornáztunk, délelőtt áhítat

volt és utána sportoltunk. Délután kimentünk az erdőbe és a táborvezetők kitaláltak valami játékot. Hazafelé jövet fát gyűjtöttünk az esti tábortűzhez. Ilyenkor mesét mondtak. Este a sátorban imádkozással zártuk a napot.

Sokat esett az eső, de attól még jól éreztük magunkat. Sok élménnyel tértem haza. Alig várom a következő táborot.

Donát

Impresszum:

Kiadja: a Békéscsabai KIE

Munkatársak: Bonnyai Anna, Kiss Emil, Mohácsi Mártonné Gizike, Sári Donát, Szilávik Krisztina, Szikora István, Szikora Mihály

Képek: Saját képek illetve az érintettek Interneten megjelent, rendelkezésre bocsátott képei

Honlap: kie.hu/bekescsaba/mutato Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u. 11.

Adni tanulás

Szombat délután van. Kicsit ejtőzünk a konyhában. A kávéfőző már kotyog, elnyomva a tv háttérzaját. Beszélgetünk. Néha oda-oda pillantunk. Háború. A nap odakint forrósággal tűz be az ablakon. Ukrajna. Idebent viszont jó hűvös van. Kilátástalanság. A kávé lefőtt. Az árak emelkednek. A fizetés nem. A kávé marad a tűzhelyen. Arcokat mutatnak. Sorsokat. Kilátástalannak tűnő életeket. A magyar gyerekek is tanszer nélkül kezdik a szeptembert. Nyugodt ez a délután. Mi mégis felkavarva érezzük magunkat. Ott ülünk már a teraszon. Kortyoljuk a kávékat. Már nem beszélgetünk, csak nézünk magunk elé. Hosszú csönd után jön a kérdés: Mi lenne ha...?

Elkezdődött a szervezés Békéscsabán, a plakátkészítés, ismerősök felhívása és a motivációnk: minél több kárpátaljai gyerekek szeretnének segíteni, hogy a tanévet megfelelő mennyiségű tanszerrel tudják kezdeni.

2015 július végét írtuk. A tanszerek érkeztek, a lelkesedésünk növekedett. Augusztus végére pedig közel 40 gyermeknek tudtunk elegendő tanszercsomagot összeállítani. Mérhetetlen öröm és hála volt bennünk.

Tavaly nyáron már nem volt kérdés, hiszen a szükségállapot maradt. A lelkesedésünk is töretlen. A képes és videós beszámolóink alapján pedig sokakhoz eljutott, hogy ezen az állapoton, ha másképp nem is, de ilyen módon változtatni kell. Meg kell adni újból a lehetőséget ezeknek a gyerekeknek a tanuláshoz. Óvodák és iskolák, boltok és pékségek gyűjtötték a tanszereket. Az összeállított csomagok száma pedig végül 212 lett, 5 kárpátaljai magyar falu alsó tagozatosainak. Találkoztunk újból a gyerekekkel, a szülőkkel, és olyan nagy öröm volt látni azt a végtelen hálát, amit nekünk fejeztek ki, de amely azok felé az emberek felé irányult, akik az ismeretlenből és ismeretlenül gondoltak rájuk.

Épp így volt ez idén is, pontosabban egy hete, az osztás során. Most viszont pénzadományokat gyűjtöttünk, de már országosan. Abból vásároltunk füzeteket, íróeszközöket és mindenféle fontos tanszert. Alázattal voltunk a gyűjtés végkimenetelét illetően, Isten azonban ismét megnyitotta az emberek szívét az adakozásra. 340 gyermeket segítettünk közösen az idei tanévkezdéshez.

Csodálatos azt látni, hogy a sok kicsi segítség milyen erővel képes hatni. Mennyien ki tudnak lépni a híradó és a szükségállapot szemléléséből és rá tudnak lépni a cselekvés útjára.

Örülök, hogy a sok mindennapi tevékenység mellett időt tudunk szánni arra, hogy a legkisebbek ügyével foglalkozzunk és, hogy ezt sokan ugyanígy magukénak érezzék. Hiszem, hogy ennek az öröme a gyerekek szívében hat igazán.

bonnyai anna

Az „ÉRDEKES” kicsit körüljárva

Atörténelem tanulsága, hogy az emberi faj könnyben és vérben újhodik meg. Minden nagy viharban sok a törés, romlás, pusztulás. Termések sárban verődnek, nyájak szerteszóródnak, fák kiszakadnak tövestül, sziklák leomlanak, és zúznak élőket. Mennyi kár, mennyi siralom az omladékokon! De ha a vihar elzúgott, életető erővel teljesedik meg a levegő. A ledőlt fa gyökere háromszorosan hajt, s az emberi lélek munkára buzdulva folytatja életét.” (Gárdonyi Géza: A láthatatlan ember)

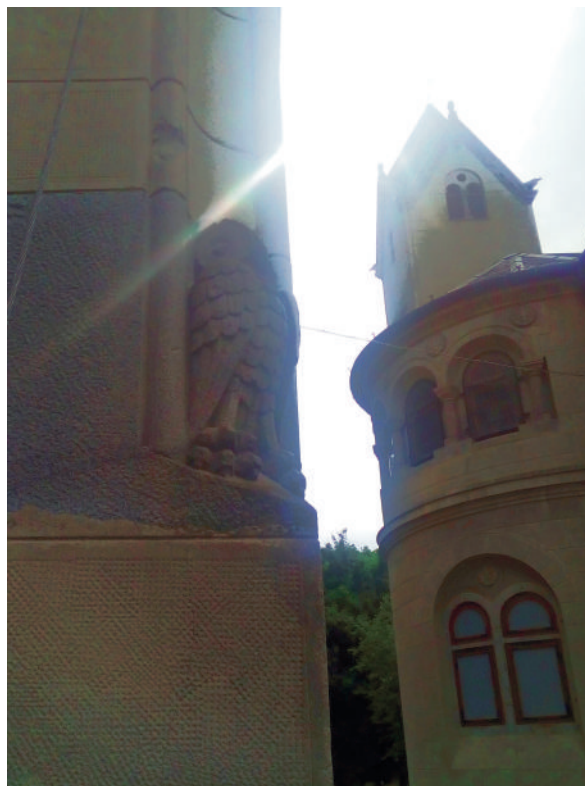
Igaz, hogy a tények bizonyítják a Gárdonyi Géza és más írók, szerzők állításainak igazságát, mégis újra és újra várjuk a „boldog Kánaánt”, ahol mindenki elégedett lehet az általa elképzelt módon. Akkor már kevesebb érdekes, az átlagostól eltérő, meghökkenést okozó, csodálkozásunkat kiváltó eseménnyel, személlyel találkozunk.

Addig marad az ellentmondásos élet, amelyről Pál apostol is tud: „Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be, kétségeskedünk, de nem esünk kétségbe, üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak, letipornak, de el nem veszünk, Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben” (2Kor 4, 8-10). Érdekes, nem egysíkú az élet, hanem a változások egymásutánja, és ez gyakran okoz meglepetéseket. Mindezt kibírni, átélni állóképességet igényel, amely fejlődik és képessé tesz – nemegyszer – a bekövetkezett dolgok túlélésére.

Egyáltalán – az életünket, mindennapjainkat végig gondolva – a bennünket körülvevő világ önmagában érdekes. A Nap és Hold nem fáradt el napról-napra felkelni, lenyugodni. A sarkcsillag – a déli féltekén a Dél keresztje – mutatja északot és délt sok-sok évezrede. Az ember úgy találta, hogy érdemes rakétákat, űrhajókat építeni a világűr jobb megismeréséhez. Maga az emberi magatartás, a többre vágyás, a tudás megszerzésére fordított igyekezet, a természet erőinek felhasználása ugyancsak ámulatunk tárgya. De az emberi gonoszság, pusztítás, rosszakarát, összeférhetetlenség is fájdalmas valóság.

A szenzációs hírek felröppentése vívja ki a legintenzívebb érdeklődést. Ezek nem a legértékesebb információk, de a szenzáció vonzza a figyelmet és leköti az energiákat. A tömegkommunikáció és a reklámpar ezekre épít és használja érdeklődésünk felkeltésére. Tanulnunk kell, hogyan élünk az ezer színű világban és mi az, ami érdekeln, különben a mindennapok forgataga megrontja látásunkat és egyben életünket. Tanulságos leírás az Újszövetségben az Apostolok Cselekedetei 17. fejezete, ahol az athéniek „valami újdonságot” kerestek mindig, és Pál apostol e keresést célozta meg beszédével. Így fordította tekintetüket az egy igaz Isten felé.

Számomra a legnagyobb csoda az, hogy: „Akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által kiáltjuk: 'Abbá, Atya!' Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is, örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Rm 8, 14-17).

Érdekesnek ígérkező **interjúnk** alanya a Békéscsabai KIE elnöke és titkára, Boldizsár Tibor (Boldi) és Sári Dominik. Lássuk.

Az aktuális számunk témája az „érdekes”. Ami lényeges elvárás majdnem mindennel szemben, hiszen ami nem érdekes, azt majdnem figyelmen kívül is hagyjuk. Mert unalmas. Legyen szó akár tényről, eseményről vagy személyről.

Titeket mi érdekel leginkább, van-e valamilyen érdeklődési körötök?

Boldi: Ha már egy kis fantasy, sci-fi van benne akkor az érdekel, legyen az könyv, játék, animáció vagy film (de azt mostanában nem nézek).

Dominik: Rengeteg minden érdekel, de a fő érdeklődési körömnek talán a zenét nevezném meg, mivel többnyire ez tölti ki a szabadidőmet, azáltal hogy két zenekarban is játszok, zenét tanulok, vagy szórakozásból hallgatok.

Szerintetek egyébként mi érdekes manapság? Mi az, amire odafigyelnek az emberek?

B: Hmm... nem is tudom, ami színes, pörgős? Nem nagyon volt mostanában lelki erőm hogy megfigyeljem, a többi embert mi érdekli.

D: Van, hogy a többség számára érdektelen dolgok is felkeltik egyesek érdeklődését, de többnyire szerintem az új és szokatlan dolgokra figyelnek fel az emberek. Ami kevésbé hétköznapi, az után jobban érdeklődik az ember.

Ha már így alakult, hogy a KIE vezetői vagytok, ez vajon érdekes munka-e? Vagy legalább részben érdekes? A munka mellett.

B: Érdekesnek érdekes, mivel itt van még a nyakunkon. És hogy hogy kerültem az elnöki székbe... De remélem jó leszek, mint az előző elnök volt.

D: Mindenképpen vannak érdekes részei, elég csak arra gondolni, hogy mennyi új embert ismerünk meg ezáltal, vagy mennyi új helyzetbe kerülünk.

Volna-e valami, ami számotokra érdekes volt az utóbbi időben az egyesülettel kapcsolatban?

B: Az, hogy már ez a második interjú felkérés és válaszolok is rá. Nem is a múlt mivel az már elmúlt, azon már mit sem lehet csinálni. Ha már érdekesség, akkor a jövő felé kell figyelni, mint pl. a PG.

D: Elegendő érdekes látni azt is, hogy mennyi időbe és munkába telik elintézni egy ilyen beolvadást, amin most keresztül megy a Békéscsabai KIE, de szerintem az lesz a legérdekesebb, amikor már túl leszünk ezen, és megkezdődik a következő évad, már az új vezetőséggel.

A KIE is szeretne érdekes lenni, gondolom. Hogy lehet ezt megoldani, mármint hogy észrevegyék az egyesületet és akár részt is vegyenek a dolgaiban?

B: Valahogyan gondoltam hogy ez a kérdés valamilyen formában fel lesz dobva. Ha úgy vesszük, akkor minden ember érdekes saját maga módján és ennél szerintem nem lehet érdekesebb más. Ehhez a témához csak ennyit akartam hozzáfűzni.

D: Ezen akár az új programok és munkaágak indítása is segíthet, valamint a régiók felfrissítése és hirdetése, hogy az emberek lássák, hogy itt folyik is valami, ami ráadásul egész érdekes.

Nehogy unalmas legyen az interjú, volna-e valami bármilyen érdekesség, amit így zárásként megemlítenének? Már az érdekesség kedvéért?

B: Ez így megfelel, vagy nem?

D: Érdekes, hogy most debütált újdonsült rockzenekarunk, a Waste of Skin, amiben én basszusgitárosok. Emellett azonban van egy budapesti formációnk is, akikkel progresszív rockot játszunk, de velük csak soká lesz majd fellépés.

„Sziget-kék” Mesetábor a Kemencés Tanyán

A kilencéves Valentin a mamájával utazik, amikor egy kutya átszalad előttük az úton, és a mama elrántja a kormányt, hogy el ne üsse az állatot. A kutya megússza, ám a mamát súlyos sérülésekkel kórházba szállítják. Valentin életét és a családi vállalkozást innentől egy szívtelen nagynéni kormányozza. Mi lesz a lovakkal, akiket halálra dolgoztatnak, mi lesz Valentinnal, mi lesz a mamával? A titkos szigeten kísérletező állatoknak sikerül-e megtalálni a halálos sérülések gyógyszerét, ami csak akkor hat, ha a semmivel össze nem téveszthető kék – sziget-kék – szint elnyeri?

Az állatok voltak a főszereplők a Kemencés Tanya egyhetes táborában, ahol 22 gyermek indult felfedező útra a mesék birodalmába. Szabó Magda születésének 100-ik évfordulója alkalmából a hét vezérfonala a címszereplő meseregény volt, amelyből ízelítőt kaphattak az általános iskolás résztvevők.

A téma magában rejti az állatok, a természet védelmét. A felfedező út során kipróbálhatták a lovaglást és a lovaskocsizást a Remonda lovastanyán, eljutottak a Körös Klub Természetvédő Egyesület Pósteleki kutatóközpontjába, ahol őshonos növényekkel és ragadozó madarakkal ismerkedtek. Nem utolsósorban az olvasás megszeretetésének titkos, ám annál fontosabb céljához is közelebb jutottak a szervezők.

A mesék az önmagunkkal való találkozásra, mélyebb emberismeretre is elvezetnek bennünket. Egy héten keresztül sokszínű, vidám és komoly, mozgalmas és változatos műhelyek részesei lehettek a környék gyermekei. A szalmabála-vár építésétől a dinnye-evő versenyen keresztül a kézműves technikák kipróbálásáig bőven válogathattak a programokban. Péntek délután saját összeállításban mesejelenetet adtak elő, a közösséget kemencében sült hagyományos kelt tésztákkal vendégelték meg. A friss, tanyasi levegő, az eresz alján költő fecskepár, az esti tábortűz és az éjszakai vihar a természettel barátságban élő ember életérzését adta vissza gyermeknek, felnőttnek egyaránt.

Aki nem hiszi, járjon utána!

„Lekvárium” Községi képzés

Mára hagyománnyá vált az év legforróbb hónapjában, júliusban megrendezett kemenceépítő tábor a kétsopronyi Kemencés Tanyán, mely a „Duruzsoló” nevet viseli. Ezalatt az alföldi tanyavilágban honos népi tűzhelyek építése és használata érthető – meséli Békési István, a kemenceépítő táborok szakmai programjának oktatója. Tavaly búboskemencét, aszalóházat építettek, idén pedig egy hagyományos fatüzelésű, szabadtéri, két üstnyi lekvárfőző katlan kialakítása volt a terv, melynek anyag-, és képzési díj költségeihez a Budapest Bank Békéscsabaért program őszi pályázatán nyert támogatást az egyesület.

Az egyhetes tábor azonban nemcsak a tűzhely építéséről szólt. A tábori estéket kulturális programok tették színessé, mint pl. a Tanyafórum, ahol a tanyák múltjáról, lehetséges jövőjéről beszélgettek a résztvevők, akik ízelítőt kaphattak a hagyományos, kemencében sült kenyérlángosból is. Vagy a kézműves műhelyek, melyeknek anyagai – a fa, a szalma és az agyag – mind-mind megtalálható egy alföldi tanya környezetében.

A táborozók esti naplementében, lovas kocsin bejártak egy Békéscsaba környéki – még élő – tanyás dűlőt, meglátogattak egy állattartó tanyai gazdaságot és nem maradhatott el a kemencés ételek sütése-főzése sem, amiben a kemenceépítők hozzátartozói is aktívan részt vettek.

A nyár végi – őszi időszakban aszaló- és lekvárfőző „kurzusokat” is tervez az egyesület. Tapasztalatuk szerint a közösségi aszalókemence használata közösséget teremt és egyben a fenntarthatósághoz is hozzájárul. A felépült „lekvárium” pedig a ráépülő programokkal egyfajta turista-attrakciót jelenthet, mivel a természetes táplálkozás és az ilyen élelmiszer előállításának tudománya iránt egyre nagyobb a kereslet.

Ezen kívül érdekesség még, hogy az ősszel többször rendezünk közösségi lekvárfőző napokat, ahol a szilva lesz a főszereplő. Lehet jönni keverni, kóstolni, önköltséges áron szilvalekvárt vásárolni. Társulni fog még a programhoz aszalás és természetesen sütünk a kemencében szilvalekváros kiflit, batyut, papucsot. Ha minden igaz, az erre a térségre jellemző szilvalekváros mákos derelye kóstolóját is sikerül megvalósítani. Ezt a fajta ételt már kevesen tudják elkészíteni úgy, abban a habkönnyű és zsenge formában, aminek a kóstolgatása abbahagyhatatlan. A lekvárfőző napokon helyi termék vásárt és a gyermekeknek kézműves játszóházat is kínálunk. Figyeljétek a közösségi oldalainkat, hirdetni fogjuk az időpontját.

Október 22-én, vasárnap délelőtt a tavalyihoz hasonló reformációra emlékező ökumenikus istentiszteletet tartunk a tanyán, közös ebéddel és - remélhetőleg - kórusok találkozásával, amit kicsiben szeretnénk elkezdni, és hagyománnyá növesztetni. A mostani alkalom érdekessége lesz még, hogy a gyerekek által festett habán kályhát is felavatjuk, ami a nyáron készült.

Békéscsabai KIE évadnyitó
 2017. szeptember 9.
 14:00 óra KIE ház

Nyomkereső -- Haladás
 Áhítat -- Nyomkereső zárásaként
 Vacsora és lazulás
 Játékok, sütiögetés, kézműves
 Esetleg zene

HALADÁS

 Szeretettel várunk!

Sütit, egyebeket köszönettel fogadunk :)

A 2017-2018-es tanévben a Békéscsabai KIE meghív
Nyomkereső foglalkozásaira. Az évad témája:

csodálom

Foglalkozások:
 október 14. – november 11. – december 16. – január 13.

Az alkalomak szombaton 10 órakor kezdődnek és mintegy délig tartanak.
 Békéscsaba, Kinizsi u. 11. (KIE ház, a Diákanyával szemben, hátul az udvarban)

